

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 2. lib. Genes. in quo describitur Paradisus voluptatis & Evæ formatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 2. Genes. in quo describitur Paradisus voluptatis & Eva formatio.

Considera, **A** Nimam hominis piè viventis alterum esse Paradisum *N.3.*
voluptatis, in quo frequens memoria Passionis Sanctæque Crucis vices agit *arboris vitæ*. Dictamen autem conscientia, præscribens: quid boni agendum, malivè vitandum, se habet in eo instar arboris *scientia boni & mali*. Fons irrigans hunc Paradisum divina est *gratia*. Quatuor flumina sunt quatuor virtutes cardinales. *Adamus dormiens* est tuta & criminis expertus conscientia, ex qua instar Evæ educuntur spirituales consolationes, tam bonæ animæ jugi vinculo sociandæ. Hæc exactius perpendens Christiane, in illud totus incumbas, ut & anima quoque tua, à peccatis & inordinatis passionibus purgata, in talem Paradisum voluptatis convertatur, quem secundus Adam Christus Dominus perpetuò inhabitet.

Perpende adhæc felicissimum hominis in terrestri Paradiso olim existentis, vitæ statum, vî cujus sinè ulla corporis & animæ miseria longissimos vitæ duxisset dies, aliquando transferendus in Cælum empyreum. Ibidem planè quidquid oculis delectabile, quidquid amænium auribus, aut gustui suave recreandis serviebat sensibus, pensa econtrariò miserriam hujus vitæ conditionem, quæ post lapsum Adami nos omnes afficit: & è Paradiso cum protoparente exclusus, te ipsum interroga: *Adam ubi es?* nōne in valle lacrymarum? in sentina mille malorum? ubi inter continuos labores & dolores vivitur: ubi anima ceu inquietum mare ab innumeris passionibus æstuat: ubi nullum sinè mœrore gaudium, sinè invidia bonum, sinè bello nulla tranquillitas, sinè morte vita. *Qui* eras gemma, divini Conditoris manu pulcherrimè elaborata, nunc jaces in luto & putredine deterrimè fœdata. *Qui* habebas universam rerum naturam tuis pedibus subjectam, eò abiectionis devolutus es, ut summa tui cum vilitate infimis mundi creaturis servias. Voluntariâ ignorantia obfuscatu DEI monita calcas pedibus. Omnî studiò sensuum venaris voluptates; gaudia Spiritûs intollerabili cum contemptu repudias: amoribus creaturarum ardens DEUM fastidis creatorem: fugiens veritatis lucem, post umbras curris, cupiens hîc perpetuò vivere, de sempiterna vita vix semel cogitas. Ah! noli vultum illum respicere augustum, quem à DEO accepisti, noli respicere magnifica

corporis lineamenta, hæc enim omnia nil aliud modò sunt, quàm corruptionis ludibria, morborum pabula, mortis tributa.

Vide: quàm sis inordinatus in spiritu, in sensibus cæcus, bestialis in affectibus, in cognitionibus vanus, temerarius in judiciis. Vide: quàm ingratus sis ad beneficia, ad pia monita surdus, refractarius ad flagella, perfidus in promissis, instabilis in propositis, velox ad culpas, tardus ad virtutes, durus ad gratiam, immobilis ad minas. O quàm sapienti calamò te Sapientùm Princeps Aristoteles depinxit, apud Sto-bæum Serm. 96. differens: hominem esse imbecillitatis exemplum, temporis spoliū, fortuna ludum, mutationis imaginem, invidia & calamitatis trutinam, pituitam & bilem. Quin imò Philoni Philosopho, teste Clemente Alexandrinò, ad eò visus es calamitosus, ut nullò nomine te duxerit dignum quàm pura calamitatis: quivis homo nihil aliud est, quàm pura calamitas. Dic ergo vitæ ad eò calamitosæ pertæsus cum Paulo: quis me liberabit de corpore mortis hujus? & vive taliter, ut cum terrestri Paradiso expulsus in hanc miseriarum vallem devolutus sis, saltem assequaris Paradisum cælestem, quem Christus Dominus suâ passione & cruce reseravit,

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 3. Genes. in quo describitur serpentis dolosi suggestio, Protoparentum nostrorum lapsus & pœna.

N. 5. Considera 1. **P**Hantasiam, immortificati, sensusque suos malè custodientis Christiani esse alteram Evam, à Dæmone deceptam & turpissimè victam: ad eò quidem, ut ad pomi à Deo vetiti esum, videlicet ad rerum à Deo prohibitarum usum intellectum & voluntatem hominis alliciat sæpeque ita superet: ut spretò Dei imperiò fruatur creaturis in summum creatoris contemptum, inde sentiens celerem offensi Numinis vindictam, vî cuius exuatur vitâ gratiæ, excludatur è Paradiso cælestis Patriæ, & exiliò æternæ damnationis puniatur. O quàm igitur mortificatum te esse oportet Christiane! ut non etiam à Dæmone tentante deceptus vincaris, parem subiturus pœnam. *Castiga corpus tuum, hortatur S. August. in 1. Corinth. cap. 9. & Diabolum vinces. Castiga oculos, ne curiosè sese effundant in objecta quævis obvia: sunt enim portæ per quas ingreditur hostis ad deprædandam animam, illud deplorante Jeremiâ Thren. 3. Ocu-*
lus